

Korku ve umut ortasında amel

Mustafa Bey: “Affa nail olan kimse daha sonra yine günah işlese, acaba amel defterine eski bağışlanan günahlar gene avdet eder mi?”

SINIRSIZ AF VARDIR; FAKAT...

Cenâb-ı Allah genel affını Kur’ân’da ilân etmiştir. Buyurmuştur ki:

“Ey kendilerine haksızlık edip ölçüyü aşan kullarım! Allah’ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Çünkü Allah bütün günahları bağışlar ve gerçekten O, çok bağışlayan, çok merhamet edendir.”¹

Bu durumda sınırsız af vardır.

Fakat sınırsız af var diye, sınırsız ve ölçüsüz davranışlar sergilemek doğru olmaz.

En başta Allah’ın af ve merhametine karşı edepsizlik olur.

Madem böyle sınırsız af ile, hudutsuz merhamet ile bizi kucaklayan bir Rabbimiz var; bizim de O’na karşı gücümüz ölçüsünde, yapabildiğimiz kadar adım atmamız ve samimî olmamız şarttır.

ŞU AF SAĞANAĞINA BİR BAKIN

Bir hadis-i kudsîde bu sınırsız af aynen şöyle ifadesini bulmuştur:

“Ey kullarım! Sizler gece ve gündüz hata işliyorsunuz. Ben ise bütün günahları affederim. Öyleyse benden mağfiret talep edin de sizleri bağışlayayım.”²

Bir diğer hadis-i kudsî şöyle çağrı yapıyor:

“Ey Âdemoğlu muhakkak sen Bana duâ ettiğin ve Ben’den ümit ettiğin sürece senden meydana gelen günahlara rağmen seni affederim. Günahlarına aldırmam. Ey Âdemoğlu şayet günahların semadaki bulutlara ulaşırsa, sonra Bana istiğfar etsen; seni bağışlarım. Günahlarına aldırış etmem. Ey Âdemoğlu şayet sen Bana yerler dolusu hatalarla gelsen, sonra Bana hiçbir şeyi şirk koşmadan gelsen, sana yer dolusu istiğfarla gelirim.”³

TELÂFİ ADIMLARIMIZ

Bu durumda telâfi adımlarımızı özetleyelim:

- 1- Kula borçlarımız varsa, ödeyebiliyorsak ödeyelim. Ki af istemeye yüzümüz olsun.
- 2- Allah’a borçlarımız varsa ve ödeyebiliyorsak ödeyelim. Ki mağfiret istemeye yüzümüz olsun.

Şimdiye kadar namaz, oruç, zekât, hac gibi üzerimizde zimmet olan ibadetleri eğer aksatmışsak, ihmal etmişsek bir an evvel telâfi etme yoluna gitmek, af istemenin de ilk adımları olacaktır. Biz telâfi yoluna gireriz de, tamamını ödemeye güç yetirememişsek eğer, umulur ki Rabbimiz kalanını affeder.

Fakat ‘Ben hiç namaz kılmasam Allah gene de affeder mi?’ gibi sorularla sadece Allah’ın af ve mağfiretini incitmiş oluruz.

Kaza namazlarımızı kılmaya kudretimiz varsa neden telâfi etmeyelim?

Şunu bilmemiz yeter: Bize sadece adım atmak düşüyor.

Hiç şüphe etmeyelim ki, biz adım atarsak, O bize koşarak gelir. Bizim yapamadıklarımızı O--inşallah—affeder.

YA GÜNAHLARIMIZ

- 3- Bir diğer husus da günahlar konusudur. Bu konuda da samimî olmamız şarttır.

Samimî olmadan, dil ucuyla yapılmış bir tövbe, tövbe değildir.

Fakat o günah yürekleri paralamış, gözden uykuları kaçırmış, yürekte yangın çıkarmış, nefse pişmanlık vermişse; gözleri yaşartmış, kalbi hüzne atmış, vicdan azabına sebep olmuş, dünyayı başına dar etmişse, işte bu hal samimî tövbe halidir.

Böyle bir tövbe ile kul yerler ve gökler dolusu günahları da olsa, şirki de olsa, küfrü de olsa--inşaallah—affedilir.

Affedilen kimse daha sonra yeniden günah işlese, amel defterine eski günahları avdet etmez. Çünkü onlar artık affedilmiştir. Sadece işlediği yeni günahları yazılır.

Fakat ne var ki, biz günahımızın hangisinin affedilip hangisinin affedilmediğini, tövbeden sonra durumumuzun ne olduğunu bilemiyoruz.

Mahşer gününe kadar da öğrenme imkânımız ve yetkimiz yok.

Bu durumda bize sürekli tövbe, sürekli günahlardan içtinap düşüyor.

Ne sadece korku, ne sadece ümit... Havf ve reca ortasında bir hayat düşüyor.

Dipnotlar:

1- Zümer Sûresi: 53.

2- Müslim, Birr 55, (2577); Tirmizî, Kıyamet 49, (2497).

3- Tirmizi; Kitabu Ebvâb'id-Deavât, 3534;İmam Nevevi, Riyaz'üs-Sâlihîn: 6/278-279.